

این نامه اجرایی پوشش (Dress Code) و اخلاق حرفه‌ای دانشجویان در محیط‌های دانشگاهی

مقدمه:

تمام خدمتگزاران در مشاغل گروه پزشکی به عنوان مردم میراث اسلامی بیماران رنج کشیده و راز دار ایشان باید بطریقی رفتار نمایند که زمینه برای برقراری ارتباط مناسب و زودهنگار کدورت از چهره خسته و درون شکسته در دمندان فراهم آید.

در این راستا رفتار و نحوه پوشش و ظاهر دانشجویان عزیز در مراکز بالینی همگام با پزشکان، پرستاران و پیراپزشکان پرسنل، که براساس وظایف خاص خود لباس فرم مخصوص با رنگ مخصوص را به تن دارند علاوه بر ایجاد محیطی مطمئن جهت بیماران باعث افزایش بهره‌وری ارائه خدمات بالینی، حفظ حیرم شخصی و کرامت انسانی بیماران، رعایت مسازی و قوابط فردی، شرعی و اجتماعی، افزایش خوبی اینستی و سلامت بیماران، ایجاد تصویر مثبت از اخلاق حرفه‌ای و رعایت استانداردهای کنترل عفونت می‌گردد.

فصل اول: کلیات

۱. منظور از محیط دانشگاهی در این این نامه، تمامی فضاهایی است که در روند تشخیص و درمان از آنها بهره گرفته می‌شود و شامل: مراکز آموزشی درمانی و بهداشتی - آزمایشگاه‌ها - درمانگاه‌ها و مراکز آزمایشگاهی - تحقیقاتی، بخش‌های درمانی، دانشکده‌ها و نیز محیط‌هایی نظیر کلاس درس، سالن کنفرانس، کتابخانه و محیط‌های عمومی در این مراکز همچون اسانسور، سلف سرویس و کافی شاپ و غیره می‌باشد.

۲. این این نامه در تمامی محیط‌های دانشگاهی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گلستان لازم الاجرا می‌باشد.

۳. تمامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گلستان جهت گذراندن دوره‌های بالینی و حضور در محیط‌های بالینی ملزم به اجرای مفاد این این نامه می‌باشند.

۴. درکلیه موارد رعایت مقررات و این نامه‌های کنترل عفونت‌های بیمارستانی لازم الاجرا و مورد تأکید و در اولویت می‌باشد.

فصل دوم: لباس و نحوه پوشش

لباس فرم دانشجویی چهت ورود به بیمارستان‌های آموزشی و سایر محیط‌های دانشگاهی باید متحد الشکل بوده و شامل مجموعه ویژگیهای زیر باشد.

۱. روپوش سفید بلند (در حد زانو)، گشاد، استین بلند و غیر چسبان به طوری که لباس از سطح آن قابل رویت نباشد.

۲. روپوش باید دارای ارم دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گلستان باشد.

۳. دانشجویان خاتم باید تمامی سر و موها را با مقنعه بپوشانند بطوری که نواحی گردن و ناحیه یقه لباس نیز کاملاً پوشیده گردد.

۴. تمامی دکمه‌های روپوش باید در تمام مدت حضور در محیط‌های بالینی بطور کامل بسته باشد.

۵. شلوار باید بلند متعارف و ساده و غیر چسبان باشد.

۶. ع پوشیدن جوراب ساده که تمامی پا و ساق با را بپوشاند در محیط بالینی ضروری است.

۷. پوشیدن جوراب‌های توری و با دارای تزئینات ممنوع است.

۸. استفاده از کارت شناسایی معتبر عکس دار (حاوی حرف اول نام، نام خالوادگی، عنوان، نام دانشکده و نام رشته) در تمام مدت های حضور در محیط‌های بالینی الزامی می‌باشد.

۹. کفش باید راحت و مناسب بوده هنگام راه رفتن صدای ازار دهنده نداشته باشد.

۱۰. روپوش، لباس و کفش باید راحت، تمیز و مرتب و در حد متعارف باشد و نباید دارای رنگهای تند و زننده نامتعارف باشد.

۱۱. استفاده از اقلام نامربوت و آویزان از روپوش و شلوار و کفش، نظیر زنجیر و علامت‌های گروه‌های افرادی و انحرافی ممنوع می‌باشد.

۱۲. استفاده و در معرض دید قرار دادن هر گونه انگشت طلا، دستبند، گردنبند و... (به جز حلقه ازدواج) در محیط دانشگاهی منوع می‌پاسد.

۱۳. استفاده از دمایی و صندل در محیط های دانشگاهی بجز آنک عمل ممنوع می باشد.

فصل سوم - پهداشت فردی و موازین ارایش در محیط دانشگاه

۱- به منظور رعایت پهداشت، ناخن ها باید کوتاه و تمیز باشد. استفاده از ناخن های مصنوعی و ناخن بلند به دلیل افزایش شناسی انتقال عفونت و احتمال آسیب به دیگران و تجهیزات ممنوع می باشد. لذا خمن رعایت پهداشت، استفاده از هرگونه لوازم آرایش، ادکلن و عطرها با بروی تن و جنسابیت ز درمحيط های آموزش ممنوع است.

۲- دانشجویان خالیم باید نسبت به رعایت پوشش کامل موى خود و رعایت دستورات شرعی اهتمام جدی داشته باشند و خارج ساختن و نمایان شدن موها از مقننه به هر اندازه و شکلی منع مى باشد.

^۳- موهای دانشجویان آقا باید تمیز، از استه و در حد متعارف باشند.

۴- آیش، بود، سر و حیویت اقایان به صورت غیر متعارف و زنده که نشان از گروه های انحرافی و افراطی است ممنوع می باشد.

-۱- آیش ناخن های بالاک و حسب های ناخن در هر شکل ممنوع است.

ع- نهاد: نمود، ه. گونه، ا. ایش. به صورت تابه با هدایت گزینه حلقه درین، با هر قسمت از دستها و صورت ممنوع است.

۷- گزینه‌ای از جوست دخالت‌ها که نشان از خودنمایی و جلب نظر دیگران باشد ممنوع است.

۱۰۷ - حمله به میانه - آغاز دالشجهان - در محمد دانشگاه

اعلیٰ ترتیب اور نیکیتہ دلیل چشم - جو فہر اے تماضیع و فرماتیں دے سکو، دے دا دانشجو یا اساتذہ بستی و سماں اندازی اس است.

۲- صحبت کردن در محیط های بالینی باید به آرامی و با ادب همراه باشد. و هرگونه ایجاد سرو صدای بلند و یا بر زبان راندن کلمات، یک منوع و سگد قابل غایبی دارد.

۳- استعمال سگار و سار و خالات دلکله؛ مان ها، حسنه، غریب در محیط های دانشگاهی ممنوع می باشد.

۴-در زمان حضور در کلاس درس- بالینی، آزمایشگاه و..... و اندیسچاران، تلفن همراه باید خاموش بوده و در سایر زمان ها استفاده از آن به حد خسروت کاوش یابد.

۵- خوردن و آشامیدن در حضور بیماران ممنوع می باشد.

۶- هرگونه بحث و شوخي های نامناسب و خندیدن با صدای پلند در تسامی محیط های دانشگاه پخصوص در مقابل بیماران و با محیط های عمومی نظری شاپ ها و رستوران ها ممنوع می باشد.

۷- بلند کردن صدای موبایل یا هر رسانه دیگر به عنوان پخش صوت در محیط های مورد نظر فوق الاشاره ممنوع می باشد.

۸- رعایت نشونات اخلاقی، اجتماعی و دانشجویی در محیط‌های فوق الاشاره بسیار ضروری است.